

1. עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
2. המרכז הפלסטיני לזכויות אדם – עזה
3. אל-חאק – רמאללה
4. לטיפה אלענאבי
5. הישאם חמאד
6. פאוזיה אלקורד
7. מחמד מנסור
8. יאסר ג'בר
9. איאד אלחמס
10. מחמד קבאג'ה
11. מחמד אלנג'אר
12. מוסא אלסרפנדי
13. מחמוד אלשאער

באמצעות עוה"ד מרואן דלאל ו/או חסן ג'בארין ו/או ארנה כהן
ו/או סוהאד בשארה ו/או מוראד אל-סאנע ו/או גדיר ניקולא
ו/או עביר בכר מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט
הערבי בישראל ת.ד. 510, שפרעם 20200. טלפון: 04-9501610;
פקס: 04-9503140

המבקשים

נ ג ד

1. אלוף פיקוד הדרום בצה"ל, דן הראל
  2. אלוף פיקוד המרכז בצה"ל, משה קפלינסקי
  3. ראש המטה הכללי בצה"ל, משה יעלון
  4. שר הביטחון, שאול מופז
  5. ראש הממשלה, אריאל שרון
- באמצעות פרקליטות המדינה
רחוב סלאח אל-דין 29
ירושלים

המשיבים

בקשה למתן צו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו ביניים האוסר על המשיבים ו/או מי מטעמם להרוס בתים ו/או מבנים ברפח, כולל באזור ציר פילדלפי בדרום רצועת עזה מכוח טענת קיומו של "צורך צבאי מיידי ומוחלט" (לפי הסיפא של סעיפים 53 לאמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949, ו-23(g) לתקנות האג משנת 1907), לרבות בתיהם של העותרים 4 – 13 כדלקמן: לטיפה אלענאבי (שכונת אל-בראזיל), הישאם חמאד (בלוק O), פאוזיה אלקורד (בלוק O), מחמד מנסור (בלוק L), יאסר גיבר (בלוק L), איאד אלחמס (בלוק N), מחמד קבאגיה (בלוק J), מחמד אלנג'אר (בלוק J), מוסא אלסרפנדי (בלוק J), ומחמוד אלשאער (שכונת אל-בראזיל) עד להכרעה סופית בעתירה, וזאת מהנימוקים שלהלן:

מבוא

1. ביום 30.6.2004 הגישו המבקשים 1 – 3 לבית המשפט הנכבד בקשה למתן צו ביניים. בית המשפט הנכבד התבקש למנוע הריסת בתים באזור דרום רפח, לרבות 10 בתים ספציפיים המתגוררים בהם המבקשים 4 – 13. ביום 21.7.2004 הוציא בית המשפט הנכבד צו ביניים-דיביניים המונע את הריסת עשרת הבתים האמורים.
2. בערב 21.7.2004 פנו המשיבים בבקשה דחופה לבית המשפט הנכבד לבטל את צו הביניים דיביניים. טענתם העיקרית של המשיבים היתה שאין ביכולתם לזהות את עשרת המבנים הספציפיים נשוא הצו ביניים והבקשה לו. באותו ערב, כמחצית השעה לאחר חצות ביום 22.7.2004, ביטל בית המשפט הנכבד את צו הביניים--דיביניים שהוציא שעות קודם לכן. יחד עם זאת, בית המשפט הנכבד קבע כי "אין בהחלטתי זו כדי למנוע את העותרים מהגשת בקשה מחודשת לצו ביניים ובלבד שיזהו כהלכה את המיבנים שמבקשים הם צו לעניינם".
3. העותרים מגישים בזה בקשה מחודשת לצו ביניים המתייחסת גם לעשרת המבנים בדרום רפח שניתן בגינם צו כאמור ביום 21.7.2004. מלבד תיאור המבנים הספציפיים נשוא בקשה זו, העותרים כוללים את תמונותיהם של תשעה מבין עשרת המבנים. הבית העשירי מתואר גם הוא בפרוטרוט, לרבות הרחוב שבו הוא נמצא, ובניין ציבורי הממוקם לידו.

הסיכון הממשי בדבר הריסת בתים בדרום רפח

4. בבקשה מיום 30.6.2004 צויין קיומו של סיכון ממשי להריסת בתים בדרום רפח מצד המשיבים ו/או מי מטעמם. ואכן, ביום 6.7.2004 הרסו המשיבים 4 בתים בשכונת אל-בראזיל בדרום רפח. הרס זה הותיר כ- 10 משפחות המונות 84 נפש ללא קורת גג. בנוסף, ביום 21.7.2004 הרסו המשיבים ו/או מי מטעמם 18 בתים בשכונות אל-בראזיל ואל-סאלאם בדרום רפח. בעקבות פעולת הריסה זו נותרו כ- 50 משפחות, הכוללות 292 נפש, ללא קורת גג. כמו כן, ביום 24.7.2004 הרסו המשיבים ו/או מי מטעמם 6 בתים במחנה הפליטים אל-שעות שבדרום רפח. בתים אלו אוכלסו על ידי 10 משפחות שמנו כ- 50 נפש.

רצ"ב הדו"ח השבועי בעניין הפרות זכויות אדם של העותר 2 לשבוע 1 – 7 ביולי 2004 כנספח לבקשה שסימנו ע/40.

רצ"ב הדו"ח השבועי של העותר 2 לשבוע 15 – 21 ביולי 2004 כנספח לבקשה שסימנו ע/41.
רצ"ב ידיעה מעיתון אל-חיאא "כוחות הכיבוש הרסו 6 בתים ברפח ומתכוונים להרוס תשעה נוספים ביטא שבדרום חברון" 25.7.2004, ותרגומה לעברית (ע"י הח"מ) כנספח לבקשה שסימנו ע/42.

5. המשיבים ו/או מי מטעמם ביצעו, אפוא, פעולות הריסת בתים נרחבות באזור רפח, בדרום רצועת עזה, כאמור לעיל וכמפורט בעתירה. רבות מפעולות הריסה אלו נעשו באזור ציר פילדלפי, הנמצא דרומית לרפח. כפי שיפורט להלן, הסיכון הממשי להרס בתים נוספים חי, בועט, וקיים.

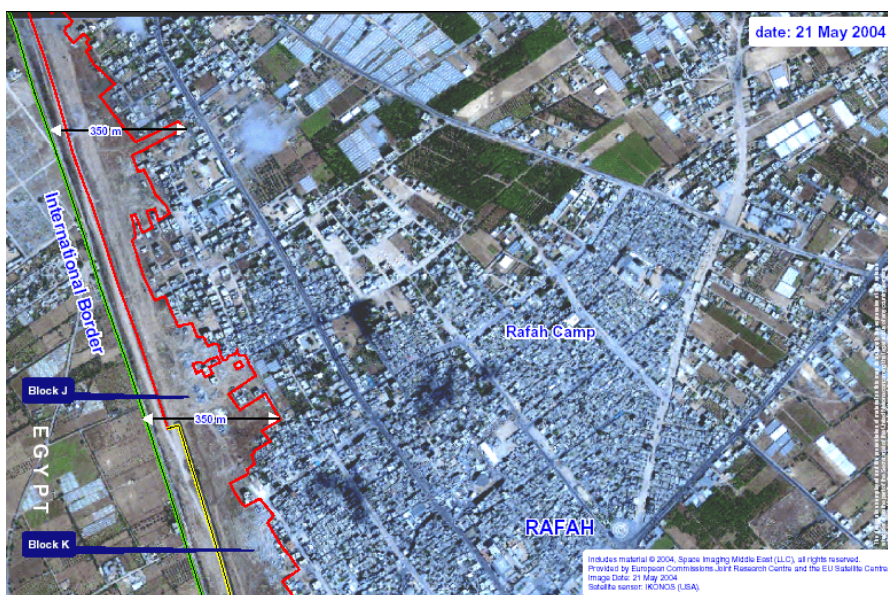
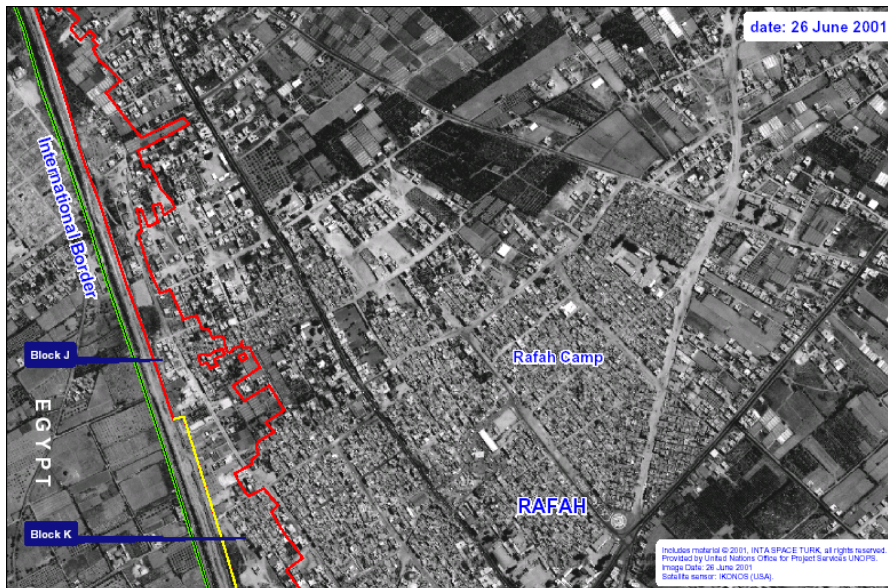
6. האו"ם פירסם לאחרונה, באמצעות ארגון הסעד לפליטים הפלסטינים (UNRWA) ומרכז המידע ההומאניטארי בשטחים הפלסטינים הכבושים (UN OCHA), נתונים מפורטים אודות פעולות ההריסה שביצעו המשיבים ו/או מי מטעמם באזור רפח והשלכותיהם על זכויותיהם הבסיסיות של תושבי המקום. מסמך הנתונים האמורים שכותרתו Rafah Humanitarian Needs Assessment קובע כי במהלך מאי 2004 נהרסו 298 מבנים ברפח וכ- 3,800 אנשים נהיו חסרי בית. עוד קובע הדו"ח מטעם האו"ם כי מאז ספטמבר 2000 נהרסו ברפח 1,497 מבנים כתוצאה מפעילות המשיבים ו/או מי מטעמם שהותירו כ- 15,009 פרטים חסרי בית. 82.5% מאותם אנשים היו פליטים בעת הריסת מבנה המגורים שלהם. הדו"ח מטעם האו"ם קובע, בין השאר, כי:

"During May 2004, 298 buildings were demolished in Rafah and almost 3,800 people were made homeless. A further 270 residential buildings housing 502 families were damaged during the May incursions. The incursions which took place in May were larger in scale than any other month since September 2000. However, a total of 1,497 buildings have been destroyed in Rafah as a result of IDF activities since September 2000, and 15,009 individuals have been made homeless. 82.5% of these homeless people are refugees. 2,041 homes in Rafah have been registered as damaged or in need of repairs as a result of IDF activities since September 2000."

ראו ע/27 דו"ח האו"ם Rafah Humanitarian Needs Assessment כנספח לבקשה זו שסימנו (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

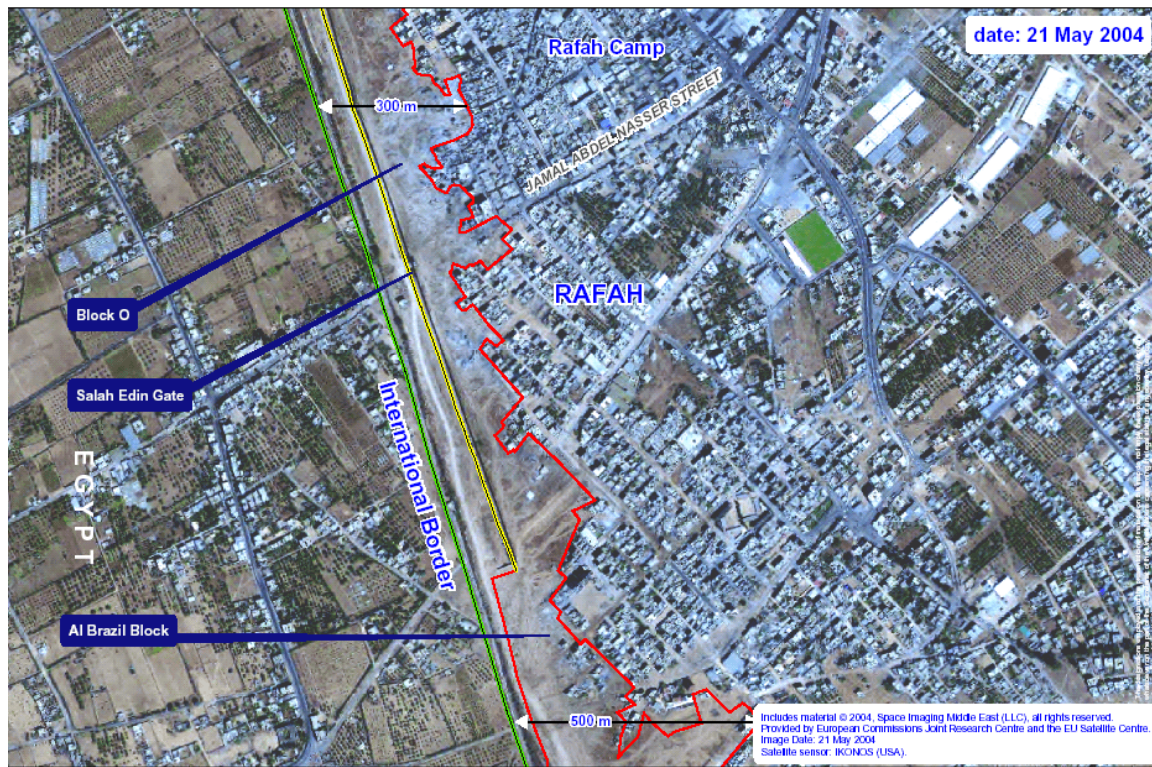
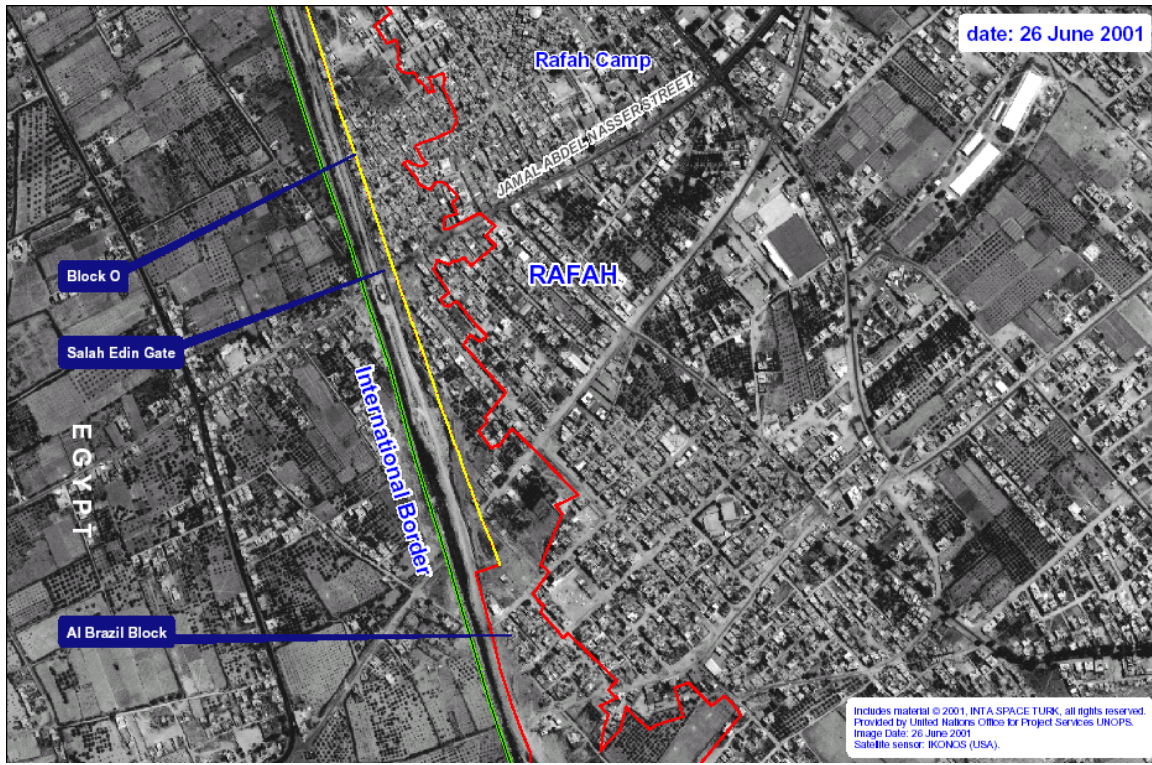
7. תמונות לוויין של אזור דרום רפח מראות בבירור את היקף פעולות הריסת הבתים שבוצעו על ידי המשיבים ו/או מי מטעמם. להלן תמונות לוויין של אזור דרום רפח, מיוני 2001 וממאי 2004, בייחוד אזורי בלוק J ובלוק K (תמונת לוויין 1), וכן של בלוק O ושכונת אל-בראזיל (תמונת לוויין 2), ותמונה נוספת הממזגת בין התמונות הקודמות (תמונת לוויין 3):¹

Satellite image 1: Rafah demolished and cleared areas, Block K and J, 26 June 2001 and 21 May 2004

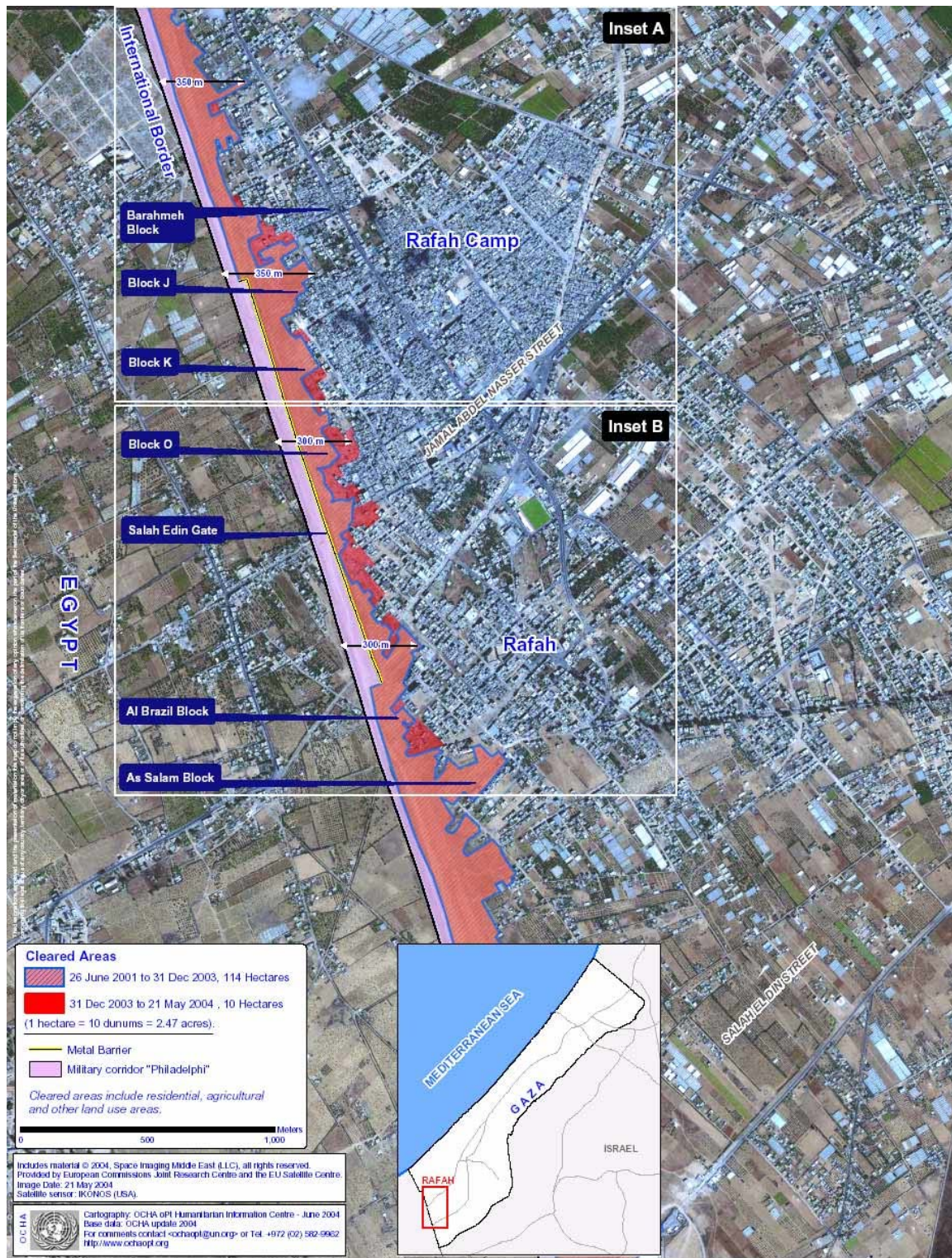

¹ מקור תמונות הלוויין : <http://www.reliefweb.int/hic-opt/rafah.htm>

Satellite image 2: Rafah demolished and cleared areas, Block O and Al Brazil, 26 June 2001 and 21 May 2004

Satellite image 3: Rafah demolished and cleared areas overview

ראו ע/ 28 תמונת לוויין אזור דרום רפח (בלוק J ובלוק K) מיום 26.6.2001 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

ראו ע/ 29 תמונת לוויין אזור דרום רפח (בלוק J ובלוק K) מיום 21.5.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

ראו ע/ 30 תמונת לוויין אזור דרום רפח (בלוק O ושכונת אל - בראזיל) מיום 26.6.2001 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

ראו ע/ 31 תמונת לוויין אזור דרום רפח (בלוק O ושכונת אל - בראזיל) מיום 21.5.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

ראו ע/ 32 תמונת לוויין אזור דרום רפח (הכוללת, בין השאר, את בלוק J, בלוק K, בלוק O, ושכונת אל-בראזיל) (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

8. האיום בדבר הריסת בתים של תושבי רפח, בעיקר אלה המתגוררים באזור הדרומי, הינו ממשי ביותר. איום זה בוטא על ידי הרמטכ"ל עוד בישיבת הממשלה מיום 16.5.2004. עיתון הארץ דיווח ביום 17.5.2004 כי "הרמטכ"ל, רב אלוף משה יעלון אמר אתמול בישיבת הממשלה השבועית כי צה"ל יאלץ להרוס בתים רבים ברפיח כדי להרחיב את ציר פילדלפי...יעלון לא נקב במספר הבתים שבכוונת צה"ל להרוס, אולם שרים שהשתתפו בדיון התרשמו שמדובר בעשרות רבות של בתים המוצבים מצדו הצפון-מזרחי של הציר (שכונתיה הדרומיות של רפיח)".

9. עוד הוסיף אותו דיווח כי לשיטת צה"ל, ישנה הזדמנות להרוס מאות בתים כדי לקבוע מציאות בשטח באזור הדרומי של רפח בסמוך לציר פילדלפי. לשיטת צה"ל, ממשיך הדיווח, הרס הבתים באותו אזור, ובהיקף נרחב, עולה בקנה אחד עם תוכנית הממשלה הנקראת "תוכנית ההתנתקות":

"בצה"ל אמרו אתמול שהאירועים הקשים ברצועה מסייעים לממשלה ולצה"ל לגייס לגטימציה ציבורית לפעולות החריגות של הרס מאות בתים, ושינוי פני הקרקע. בנוסף, אומרים בצה"ל, זוהי ההזדמנות האחרונה לעצב מציאות ביטחונית ברצועה, לקראת הנסיגה מן הרצועה שכן ברור למדי שההתנתקות תצא בסופו של דבר לפועל."

ראו ע/ 33 רצ"ב גדעון אלון, ארנון גולר ושירות "הארץ" "צה"ל בוחן חפירת תעלת מים עמוקה לאורך ציר פילדלפי" הארץ 17.5.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

10. הסיכון הממשי להמשך הריסת בתים על ידי המשיבים ו/או מי מטעמם, בייחוד באזור דרום רפח, עולה גם מתוכנה של תוכנית הממשלה הנקראת "תוכנית ההתנתקות". תוכנית זו התקבלה על ידי הממשלה ביום 6.6.2004. נספח א' לתוכנית זו מתייחס לאזור דרום רפח וציר פילדלפי. סעיף 7 לנספח זה קובע כי:

"7. אזור הגבול בין הרצועה למצרים (ציר "פילדלפי")

מדינת ישראל תמשיך לקיים נוכחות צבאית לאורך קו הגבול בין רצועת עזה לבין מצרים (ציר "פילדלפי"). נוכחות זו הינה צורך ביטחוני חיוני. במקומות מסוימים, ייתכן שתידרש הרחבה פיזית של השטח שבו תתבצע הפעילות הצבאית." (הדגשה שלי – מ.ד.)

ראו ע/ 34 "נספח א' – תוכנית ההתנתקות מתוקנת – עקרונות מרכזיים" מיום 6.6.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

11. ביום 31.5.2004 פנה העותר 1 ליועץ המשפטי לממשלה בעניין הסיכון הממשי שבהריסת בתים בדרום רפח, בין השאר בהסתמך על האמור בנספח א' ל"תוכנית ההתנתקות", כלומר אותם דברים המצביעים על אפשרות ממשית של "הרחבה פיזית של השטח שבו תתבצע הפעילות הצבאית". טרם סופק מענה לפניה זו.

12. יתר על כן, ביום 17.6.2004 פרסם משרד הביטחון מכרז לבניית תעלה רחבה באזור דרום רפח – ציר פילדלפי העלולה גם היא לגרום להריסת בתים באותו אזור. בעניין התוכנית לבנות תעלה זו דווח כי "בכירים במערכת הביטחון אמרו כי התעלה תיכרה לאורך ציר "פילדלפי", לקראת הנסיגה מהרצועה שצפויה להסתיים עד סוף 2005".

ראו ע/ 35 מכתב העותר 1 ליועץ המשפטי לממשלה מיום 31.5.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).
ראו ע/ 36 שירות "הארץ" "פורסם מכרז לחפירת תעלה בעומק כ- 20 מטר בציר פילדלפי" הארץ 18.6.2004 (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

בתים בדרום רפח הנמצאים בסכנת הריסה

13. המבקשים יפרטו להלן את תיאוריהם של עשרה בתים הנמצאים בדרום רפח, ואשר הסכנה הממשית בדבר הרס אופפת גם אותם. בנוסף לתיאורים אלה, המבקשים יכללו בבקשה זו, כחלק בלתי נפרד ממנה, את תמונות 9 מ- 10 בתים אלו. ביתו של מר מחמוד אל-שאער, שתמונתו אינה כלולה להן, מתואר, כשאר הבתים, בפרוטרוט. תיאור ביתו של מר אל-שאער כולל את אזור הימצאו, הרחוב שהבית שוכן בו, וכן בניין ציבורי העומד ליד אותו בית. תמונות הבתים שלהלן צולמו ביום 24.7.2004, על ידי מר יוסף אבראהים, תחקירן שטח של העותר 2.

14. גב' לטיפה אלענאבי מתגוררת בבית בן קומה אחת, ששטחו כ- 250 מטר מרובע. הבית מאכלס שלוש משפחות, המונות שלוש עשרה נפשות. הבית נמצא בשכונת אל-בראזיל, ליד אגודת "אלח'דמה אלעאמה". להלן תמונה של מקום מגוריה של גב' אלענאבי:

רצ"ב תמונת מקום מגוריה של גבי אלענאבי כנספח לבקשה שסימנו ע/ 43.

15. מר הישאם חמאד מתגורר בבית בן קומה אחת, הנמצא בבלוק O. גג הבית מאסבסט. שטח הבית כ- 180 מטר מרובע, המאכלס שלוש משפחות המונות אחת עשר נפשות. להלן תמונת בית מגוריו של מר חמאד:

רצ"ב תמונת בית מגוריו של מר הישאם חמאד כנספח לבקשה שסימנו ע/ 44.

16. גבי פאוזיה אלקורד מתגוררת בבית בן קומת אחת הנמצא בבלוק O. שטחו של הבית כ- 400 מטר מרובע. בבית מתגוררות שתי משפחות המונות שש נפשות. להלן בית מגוריה של גבי אלקורד:

רצ"ב תמונת בית מגוריה של גב' פאוזיה אלקורד כנספח לבקשה שסימנו ע/ 45.

17. מר מחמד מנסור מתגורר בבית בן קומה אחת הנמצא בבוק L, ליד "מרכז אל-אמל ללמועאקי" (מרכז התקווה לאנשים עם מוגבלויות). שטחו של הבית כ- 360 מטר מרובע. בבית מתגוררות חמש משפחות המונות עשרים ואחת נפשות. להלן תמונת בית מגוריו של מר מנסור:

רצ"ב תמונת בית מגוריו של מר מחמד מנסור כנספח לבקשה שסימנו ע/ 46.

18. מר יאסר ג'בר מתגורר בבית שבמבנה בן שלוש קומות. המבנה נמצא בבלוק L. בשאר הקומות מתגוררים אחיו של מר ג'בר. המבנה מאכלס חמש משפחות, המונות ארבעים וחמש נפש. להלן תמונת המבנה שמתגורר בו מר ג'בר :

רצ"ב תמונת המבנה שמתגורר בו מר יאסר ג'בר כנספח לבקשה שסימנו ע/ 47.

19. מר איאד אלחמס מתגורר בבית בן קומה אחת הנמצא בבלוק N, ליד מרפאת ארגון הסעד של האו"ם UNRWA. שטחו של הבית כ- 300 מטר מרובע, והוא מאכלס משפחה בת עשרה נפשות. להלן תמונת בית מגוריו של מר אלחמס :

רצ"ב תמונת בית מגוריו של מר איאד אלחמס כנספח לבקשה שסימנו ע/ 48.

20. מר מחמד קבאג'יה מתגורר בבית בן קומה אחת, הנמצא בבלוק J. שטחו של הבית כ- 360 מטר מרובע. בבית מתגוררת משפחה אחת המונה שבע עשרה נפשות. להלן תמונת בית מגוריו של מר קבאג'יה:

רצ"ב תמונת בית מגוריו של מר מחמד קבאג'יה כנספח לבקשה שסימנו ע/ 49.

21. מר מחמד אלנג'אר מתגורר בבית שבמבנה בן שלוש קומות הנמצא בבלוק J. שטח כל בית הוא כ- 250 מטר מרובע. בשאר הבתים מתגוררים אחיו של מר אלנג'אר. בסך הכל מתגוררות במבנה ארבע משפחות, המונות עשרים ושלוש נפשות. להלן תמונת המבנה שמתגורר מר אלנג'אר:

רצ"ב תמונת המבנה שמתגורר בו מר מחמד אלנג'אר כנספח שסימנו ע/ 50.

22. מר מוסא אל-סרפנדי מתגורר בבית שבמבנה דו קומתי, הנמצא בבלוק J . שטח כל בית שבמבנה הוא כ- 200 מטר מרובע. המבנה מאכלס שתי משפחות, המונות שתיים עשר נפשות. להלן תמונת המבנה שמתגורר בו מר אל-סרפנדי :

רצ"ב תמונת המבנה שמתגורר בו מר מוסא אל-סרפנדי כנספח לבקשה שסימנו ע/ 51.

23. מר מחמוד אלשאער מתגורר בביתו שבשכונת אלבראזיל. הבית נמצא במבנה בן ארבע קומות המאכלס 6 משפחות הכוללות 40 נפש. ביתו של מר אל-שאער נמצא כאמור, בשכונת אל-בראזיל, ברחוב אל-ראודה, ליד אגודת "אלח'דמה אלעאמה".

"צורך צבאי מוחלט ומיידי" ועניין עאמר

24. בבקשת המשיבים מיום 21.7.2004 לבטל את צו הביניים-דביניים התבקש בית המשפט הנכבד לסייג את הצו ביניים-דביניים בשלושה חריגים המתייחסים לאפשרות של הריסת בית ללא מתן זכות טיעון בטרם ההריסה המופיעים בבג"ץ 6696/02 עאמר ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית פ"ד נו (6) 110. חריגים אלה, כפי שהוזכרו בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 22.7.2004 הם קיומו של צורך צבאי מיידי; חשש לחיי החיילים; ואפשרות לסיכול הפעולה המבצעית.

25. המבקשים יטענו כי עניין עאמר האמור הינו דין המחייב את המשיבים, אך אין הוא רלבנטי לתוכן הצו המבוקש בבקשה זו. עניין עאמר דן בסוגייה אחת בלבד, היא זכות הטיעון או השמיעה של בעל הבית העומד להריסה בטרם פעולת ההריסה על ידי המשיבים ו/או מי מטעמם. בפסק דין עאמר אף הודגש כי "עם פתיחת הדיון הובהר כי העתירות מוגבלות אך לבעיה של זכות השמיעה".

26. לעומת זאת, הצו המבוקש בבקשה זו נושאו החריג לכלל במשפט הבינלאומי בדבר איסור הריסת בתים של אוכלוסיה אזרחית מוגנת לפי אמנת ג'נבה הרביעית ודיני המלחמה, חריג זה הוא קיומו של צורך צבאי מיידי ומוחלט כאמור בסיפא לסעיפים 53 לאמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949, ו-23 (g) לתקנות האג משנת 1949. סעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע:

“53. Any destruction by the Occupying Power of real or personal property belonging individually or collectively to private persons, or to the State, or to other public authorities, or to social or cooperative organizations, is prohibited, **except where such destruction is rendered absolutely necessary by military operations.**”(emphasis added)

27. וזו לשונו של סעיף 23(g) לתקנות האג משנת 1907:

“23. In addition to the prohibitions provided by special Conventions, it is especially forbidden

...

(g) To destroy or seize the enemy's property, **unless such destruction or seizure be imperatively demanded by the necessities of war**” (emphasis added)

28. תוכנם של שני סעיפים אלה, אפוא, אינו דן בזכות הטיעון בטרם הריסה. מקורותיה, היקפה, ומשמעותה של זכות הטיעון מעוגנים הם במשפט, אך לא באמצעות סעיפים 53 לאמנת ג'נבה הרביעית וסעיף 23(g) לתקנות האג משנת 1907. למעשה, המשיבים משתמשים בסעיף 23(g) לתקנות האג כדי לבצע פעולות הריסת בתים (ראו, למשל, בג"ץ 4103/04 אלזר ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה (החלטה מיום 3.5.2004)). זהו מקור הסמכות להריסת בתים הנטען על ידי המשיבים. יחד עם זאת, שאלת סמכות ההריסה לא הוכרעה בעניין עאמור. באותו עניין ציין בית המשפט הנכבד כי "לעניין זה עלינו לצאת אפוא מתוך ההנחה - **הנחה שאנו משאירים בצריך עיון** - כי המשיב מוסמך להורות על הריסת בתיהם של העותרים." (הדגשה שלי – מ.ד.).

29. הבקשה לצו הביניים דנן מבקשת לאסור על המשיבים להרוס בתים בדרום רפת, לרבות איסור הריסת עשרת הבתים הספציפיים המצוינים לעיל, באמצעות טענת קיומו של "צורך צבאי מיידי ומוחלט", עד להכרעה סופית בעתירה. הבקשה היא למנוע סכנה אימננטית וממשית של הריסת בתים, כאשר השאלה שבמחלוקת, ואשר אין עליה תשובה בפסיקת בית המשפט הנכבד, היא מהי משמעותו של המונח **המשפטי** "צורך צבאי מיידי ומוחלט" כפי שזה מופיע בסיפא של סעיפים 53 לאמנת ג'נבה הרביעית וסעיף 23 (g) לתקנות האג משנת 1907.

30. כפי שצויין בעתירה, וכפי שבקשה זו מוכיחה באופן חד וברור, השימוש שהמשיבים ו/או מי מטעמם עושים במונח משפטי זה כדי לבצע פעולות הריסה הינו שימוש רחב יותר, ובאופן ניכר, מזה הנסבל על ידי פרשנות סבירה ומאוזנת לאותם סעיפים לפי כללי המשפט הבינלאומי המקובלים.

31. המבקשים יטענו כי התניית צו הביניים המבוקש לעיל בכללים של פסק דין **עאמר** לעניין החריג בדבר מימושה של זכות הטיעון בטרם הריסת בית עלולה לרוקן את צו הביניים הפוטנציאלי מתוכן. לא זו בלבד שעניין **עאמר**, כאמור, דן בסוגייה אחת בלבד (זכות הטיעון) השונה מסוגיית בקשה זו, אלא שאחד החריגים המוזכרים שם, קיומו של צורך צבאי מיידי, דומה מאוד (**אך לא זהה**) לאותו "צורך צבאי מיידי ומוחלט" שהוא מרכז ועוגן בקשה זו. יוצא שכל צו שינתן על ידי בית משפט נכבד זה, ובהעדר פרשנות מוסמכת של בית המשפט הנכבד באשר למשמעותו של המונח המשפטי "צורך צבאי מיידי ומוחלט", אשר יסוייג בקיומו של צורך צבאי מיידי על פי עניין **עאמר**, יאיין את עצמו מרגע הוצאתו. ממה נפשך, איזה משמעות יכולה להיות לצו אשר אוסר הריסת בית מכוח טענת קיומו של "צורך צבאי מיידי ומוחלט", אך מתיר את ההריסה אם מתקיים צורך צבאי מיידי?

32. לפיכך, בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן את הצו המבוקש, לרבות לעניין עשרת הבתים הספיציפיים המפורטים בבקשה זו, מבלי לסייג אותו בחריגים בדבר אפשרות הריסת בית ללא מתן זכות טיעון כאמור בעניין **עאמר**.

33. לחילופין, ובמידה ובית המשפט הנכבד יחליט להוציא צו ביניים המסוייג, לפי עניין **עאמר**, בחריגים למתן זכות טיעון בטרם הריסת בית (קיומו של צורך צבאי מיידי; חשש מסכנה לחיילים; ואפשרות לסיכול הפעולה המבצעית) מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי חריגים אלה מוגבלים בכללים מכוח המשפט הבינלאומי המחייבים את המשיבים, אשר יוצקים תוכן אל המונח המשפטי "צורך צבאי מיידי ומוחלט". כללים ומשמעות אלו מפורטים בחלק המשפטי של העתירה וסיכומם הוא כדלקמן:

א. הצורך הצבאי צריך להיות מיידי ומוחלט. כלומר, התעוררותו היא בסמוך מאוד לצורך להרוס את הבית, ולא כזה שהתקיים בעבר, או שעלול להתקיים בעתיד. מכאן יוצא כי נוחיות הפעולה הצבאית בהכרח אינה "צורך צבאי מיידי ומוחלט".

ב. אבחנה ברורה וחדה בין אזרחים ומבנים אזרחיים למטרות צבאיות.

ג. במקום שמוטל ספק אם מבנה אזרחי נהיה לצבאי, לפעול כאילו מדובר במבנה שנותר מבנה אזרחי.

ד. מקום שניתן להשיג את המטרה הצבאית מבלי להרוס את המבנה האזרחי, יש לבחור באופציה הזו.

ה. אסור לגרום נזק לא פרופורציונאלי, למשל נזק לאזרחים ו/או למבנים אזרחיים אחרים.

ו. אסור להשתמש בכלי לחימה אשר עלולים להסב נזק מעבר למידה הנחוצה לפי ה"צורך הצבאי המידי והמוחלט".

עוד על תוצאות פעולות הריסת הבתים בדרום רפח במהלך מאי 2004

34. העיתונאי צדוק יחזקאלי שהה במחיצת מפקד החטיבה הדרומית בצה"ל, אל"מ פנחס (פינקי) זוארץ, בסמוך לאחר פעולות הריסת הבתים הנרחבות שבוצעו במהלך מאי 2004. הכתב גם שוחח עם נהגי דחפורי הדי – 9 שהיוו כלי עיקרי בידי המשיבים ו/או מי מטעמם לביצוע הריסות הבתים. הכתבה מוסיפה לחשש הממשי כי הריסת הבתים על ידי המשיבים ו/או מי מטעמם תימשך, בייחוד, אך לא רק, משום המוטיבציה הרבה הקיימת לכך הן בדרג הפיקודי והן בקרב חיילים רגילים. בכתבה מצויין, בין השאר, כי:

"בלוק או, השכונה הסמוכה ביותר ברפיח לחומת ציר פילדלפי, הוא הגיהנום בצידו השני. צלקת מלחמת ההתשה בת שלוש השנים נראות בכל מקום, עדות למאות-אלפי הכדורים והפגזים שהתעופפו פה, לחישוף הבתים ולאיינספור גיחות הדי-9 לתוך השכונה הצפופה. על קירות הבתים שלא נהרסו ואלה שנהרסו רק חלקית תלויים הפוסטרים הצבעוניים של "המרטירים" בלשון המקומיים.

אינך יכול שלא להבחין שרוב תמונות השאהידים האלה אינן של לוחמים בוגרים ועזי מבט אלא של ילדים, ילדות. קצתם פעוטות ממש. כל תמונה נושאת את תאריך ונסיבות המוות. שייה כמאל אבו שמלה, ילדה בת שבע, נהרגה מפגז שנחת על גג ביתה בבלוק או. ראשה נותץ. היא מתה במקום. יותר מאוחר ביקרנו בביתה. או במה שנשאר ממנו. החדר שבו מצאה את מותה נותר בחרבנו. משפחתה נטשה את הבית לאחר האסון כמו רבים מתושבי השכונה. "הם לא יכלו לשאת את זה יותר", סיפר דודה, אבו סאלח.

בלוק או נשם השבוע רק בקושי. כשמרכז רפיח שקק חיים מחדש, דממה השכונה או מה שנותר ממנה. חלקה הקרוב לחומה נהרס לחלוטין בשנתיים האחרונות על ידי צה"ל כדי להרחיק את קו האש מהחומה. פיצוץ הנגמ"ש השני, כמה מאות מטרים מהבלוק, חרץ את גורלם של עוד כמה עשרות בתים. עוד מאות בתים ננטשו על ידי תושביהם רק במבצע האחרון. בעליהם חוזרים אליהם ביום, במין אקט נואש. כאילו, אם יהיו קרובים לבתיהם, יוכלו למנוע את הבלתי נמנע.

בעיני פינקי ואנשיו אין מעשה לגטימי מהריסת בתים. כשירו על אנשין בעת חילוץ הגופות, הוא הפעיל את הנוהל הקבוע. כל בית שממנו יורים, הוא בר הריסה. כל בית שממנו הגיח חמוש עם מטען, גם. "כן", הוא אומר, "הרסתי כאן בתים. ירו עלינו".

...

המחיר האנושי של המדיניות הזו הוא איום. זה שלושה שבועות נראים שלושה בתי הספר ברפיח כמחנות פליטים בתוך מחנות פליטים. הכיתות הפכו למעונות דחוקים וצפופים למשפחות שלמות. למעלה מ-1,000 גברים, נשים וילדים מצטופפים בהם. אחד מהם, איסבך אל-תיור, שבמשך שנה עבד אצל האחים הקבלנים גינדי, זכה לדקה אחת של חמלה אצלנו כשקונן "בניתי לישראלים בתים 13 שנה. אף פעם לא חשבתי שיבוא יום והם יהרסו לי את הבית". כשחזר בשוך היריות אל ביתו בשבת בבוקר, מצא רק חורבות. ניסה להציל משהו ומצא לבסוף את הגלבייה הקרועה של בתו, שעמדה להינשא השבוע. עכשיו, מצטופף עם 12 ילדיו בתוך כיתה קטנה, חסר בית ורכוש, הוא מדבר על רצונו להפוך "לשאהיד עם חגורת נפץ" אבל בקול רפה, לא כמי שבאמת מתכוון. "אני בן 50", הוא אומר לבסוף בייאוש עמוק. "הרסו לי את העתיד. איך אני יכול עכשיו להתחיל מחדש?"

תהליך העיכול של האובדן עוד רחוק מסיום. ליד גן החיות המנותץ עומדת עדיין הזקנה ההיא, שעוררה את רחמי של טומי לפיד, ונברה בהריסות ביתה בתקווה למצוא כמה מצמידי הזהב שלה. בימים היא מגיעה להריסות. בלילות היא מתגוררת בדירה ששכרה בסמוך. לא הרחק התמקמה משפחה שלמה ליד הריסות ביתה, התחלפו בתורנות של נבירה בהריסות. אבן אחרי אבן הוציאו. בלוק אחרי בלוק. "נשאר פה. נבנה מחדש", התחייבה אם המשפחה.

תשובותיהם של תושבי בלוק או לשאלה מדוע הרסו להם את הבית תמיד אחידה: "שרון", הם אומרים, "שרון". איש לא מודה במנהרה, ירי או מטען שהופעל מביתו. רוב הבתים ההרוסים שבהם ביקרנו היו רחוקים מכדי להוות איום כלשהו על חייליו של פינקי בציר פילדלפי. "ומה עשה לכם גן חיות", שאל מישו ברפיח בלגלוג מריר. "גם הוא היה איום?"

דווקא הרס גן החיות, לכאורה פעולה שולית, מקלקל לצה"ל את הטיעונים בדבר צרכים מבצעיים וסכנה לשלום החיילים. גיא, מפעיל הדי - 9 שהרס את גן החיות, מספר שקיבל את הפקודה "כדי למנוע אפשרות שיירו משם על חיילים שלנו שפעלו בשטח"

כלומר, זאת היתה פעולת מניעה? לא ירו משם?

"אמרנו לי שזה יסכן את החיים של החיילים. אז הרסתי. אני לא שואל שאלות. זה לא התפקיד שלי. אומרים לי, אני הורס".

איך זה להרוס גן חיות?

(צוחק): "הרגשתי כמו בסרט 'אייס ונטורה'. אבל אחי, נזהרתי על החיות. ריחמתי עליהן. חוץ מכמה בנות יענה שנקלעו למוות, לא הרגתי אף חיה. בת היענה ההיא המתה ישר בהתחלה. אני חושב שהפלתי עליה כמה בלוקים. רק אז תפסתי שאני הורס גן חיות והתחלתי להיזהר. עד אז אף אחד לא אמר לי שזה גן חיות. שעתיים עבדתי על גן החיות הזה. אפילו פתחתי את הכלובים בכף. היה קטע לראות איך הם בורחים כולם משם. רק החיה הזאת, אני חושב שזה היה קנגרו, הוא היה קצת בהלם. דאגתי לו".

אתה מרחם על הפלסטינים שאת בתיים הרסת?

גיא קצת מופתע מהשאלה. "לפעמים כואב לי עליהם, אבל אחר כך אני חושב על זה שהם יורים עלינו מהבתים האלה".

מ', מפעיל די - 9 אחר, הרס בשבוע שעבר שני בתים במהלך פעולת גולני לחשיפת מנהרה בשכונת קישתא. "דווקא חמוד", הוא מתאר את התחושה שלו מהמשימה".

...

מקור בצה"ל אומר שלמרות ההערכה הגדולה ליכולותיו של המח"ט היצירתי ולהישגיו בזירה הכי קשה של צה"ל כיום, "יצא לו שם קאובוי שצריך לשים עליו עין". פינקי, אם זה היה תלוי בו, היה מגלח מאות בתים נוספים.

השארתם אלפי חסרי בית.

"יש פה מלחמה. תשמע, הכללים פה הם לא כמו בבנימינה או רעננה. יש אויב שמשתמש בבתיים האלה, אז אין לך ברירה".

אבל תראה מה קרה לאוכלוסייה הזו.

"גם אני אבא. אני רואה את הילדים האלה. אבל יש בחירה. הם בחרו. והם הכניסו טונות של חומרי נפץ בהברחות. והם יורים. והם מסכנים את החיילים שלי".

אז מה מונע ממך פשוט להרחיב את כל השכונה?

"החוק. אין לי אישור עדיין".

ואם היית מקבל?

"אז החיילים שלי היו יותר בטוחים".

אז אם זה תלוי בך?

"הייתי מוחק עוד 200 מטר לפחות של שורות בתים. שהחיילים שלי יהיו מחוץ לטווח הנ"ט".

אתה רוצה להרוס עוד 400 בתים?

"כן".

ראו ע/ 37 צדוק יחזקאלי "ד"ש מהגיהנום" ידיעות אחרונות (מוסף 7 ימים) 11.6.2004, 34 (רצ"ב לנחיות בית המשפט).

35. העיתונאי גדעון לוי ביקר את תושבי רפח וראה את חורבות בתיים תקופה קצרה לאחר פעולות הריסת הבתים הנרחבות שביצעו המשיבים ו/או מי מטעמם ברפח שבדרום עזה במאי 2004. מר לוי ביקר גם את משפחת עוואד המתגוררת בשכונת אל-בראזיל שברפח, אשר ביתה נהרס שלא בפעם הראשונה:

"עכשיו הם מצטופפים, 19 נפשות בדירת 2.5 חדרים זעירים של אחת האחיות, בשולי אחד מאתרי ההרס של מחנה הפליטים שלהם. הווילון שמתבדר ברוח מכסה- מגלה חליפות את המראה שנשקף מהחלון: גלי הריסות, עד סוף הרחוב. אלה בני משפחת עוואד. האם הקשישה, הדודה הישישה, הבן, הבנות ומשפחותיהם. ביום חמישי, 20 במאי, עלו שני דחפורים על ביתם, מאיימים להרסו על יושביו. קשת בענן.

...

צה"ל עשה כאן הפעם עבודה יסודית במיוחד: הבתים לא רק נהרסו, אלא שתכולתם נכתשה עד דק. כל בית הפך פירורים פירורים, שיירי חיים, ערימות עפר, למחות כל זכר. רק פה ושם עוד אפשר לזהות משהו באזור הרעש הזה: שרידי שמלה, דוד מעוך, קרעי ספר, מתחמי בתים שלמים שנמחקו מעל פני

האדמה, שהם עכשיו תלוליות עפר, שעליהם אמר הרמטכ"ל, משה יעלון, בלא הנד עפעף: "לנו ידוע על 12 בתים שנהרסו מתחילת המבצע", ומפקד האוגדה בעזה, תא"ל שמואל זכאי, תיקנו למחרת: 56 בתים בכל רחבי רפיח, אבל בלי חדוות הריסה. אלו לא אמיתות. במחנה ברזיל לבדו נהרסו, לדברי מוסטפה איברהים, תחקירן השטח המהימן של הניצבות הפלשתינית לזכויות האזרח, 120 בתים. בביקור במחנה נראים עשרות רבות של גלי הריסות, הרבה יותר מהמספר של מפקד האוגדה. גם הדיבור על מנהרות הוא לא יותר מהולכת שולל: בית משפחת עוואד, למשל, נמצא במרחק 800 מטרים ויותר מציר פילדלפי. אין מנהרות באורך כזה. זה היה הרס לשם הרס, מסע עונשין ונקם של צבא כנגד חפים מפשע, פליטים פעם שנייה ושלישית.

...

קשה למצוא היגיון במסע ההרס הזה: פה קבוצת בתים ושם אחרת, בית אחר כן והבית הזה לא, גחמת השופל יותר מאשר פרי תכנון. על 120 הבתים שנמחו מעל פני האדמה במחנה ברזיל צריך להוסיף עוד כמספר הזה של בתים שנהרסו חלקית, לא כולל מכוניות מעוכות, כבישים שנעקרו ממקומם, עמודי חשמל וגם בית ספר אחד, על שם טהא חוסיין, שחלקו הוא עכשיו גל הריסות, אזור מוכה אסון.

...

בלשכתה המאופקת בשכונת רימאל בעזה, יושבת האדריכלית מנאל עוואד ומתאבלת בלא דמעות על ביתה ההרוס. היא מנהלת את המרכז לבריאות הנפש לנשים בעזה, בת 30 בחליפת ספורט אלגנט, שיערה פזור, קטנת קומה ומטופחת והאנגלית שבפיה שוטפת. לא כך מדמים הומלסית פלשתינאית מרפיח. היא נתקעה כאן במשרד בזמן שהכורתיים עלו על ביתה ברפיח, ובתוכו אמה, דודתה ואחיותיה. את אחיה מילטו מהבית לפני שהדחפורים התקרבו, בגלל שהוא גבר: "חשבנו שאם יישארו רק הנשים הן יהיו בטוחות", היא אומרת. "את היום הזה לא אשכח לעולם. אחותי טילפנה ואמרה לי שיש טנק ליד הבית. אמרתי לה שלא תעיז להציץ מהחלון. אנחנו מנוסים, בתל אל-סולטאן הם ירו במי שהציץ מהחלון. ברדיו שמעתי שהם מתחילים להרוס את הבתים על ישוביהם. חששנו שהפעם זה יהיה קשה במיוחד, אבל בחלומותינו הכי גרועים לא העלינו על דעתנו שהבית שלנו ייהרס. ניסיתי להרגיע את אחותי, אבל כשטילפנתי שוב היא אמרה לי שהדחפורים בפתח הבית. אמרתי לה: אתן חייבות לצאת מהבית מיד. היא אמרה שחדר האורחים כבר קרס. הן פחדו לצאת כי היה דחפור מלפנים ודחפור מאחור וטנקים. "אמי לקחה פטיש וניסתה לשבור את הקיר ולנסות לעבור אל השכנים. אחותי הביאה סולם כדי שיטפסו החוצה. דודתי בת 85, שמתקשה בהליכה רגילה, הצליחה לטפס על השלב הראשון והשני של הסולם אבל בשלישי היא נעצרה. היא אמרה שזהו, לא יכולה יותר. היא אמרה שב-48 היא היתה מסוגלת לברוח, אבל עכשיו כבר לא. זה סוף חייה. אמי ואחיותי דחפו אותה למעלה, השכן משך אותה מהצד השני ובסוף היא עברה, אני לא יודעת איך".

...

"רק אחרי שעה הגיעו אלי החדשות הטובות- הן הצליחו להגיע אל השכנים. הן חשבו שהבולדוזרים ייעצרו ולא יהרסו גם את בית השכנים, אבל גם זה התבדה. אמי כעסה כל כך וצעקה נגד שרון ונגד בוש בזמן שהדחפורים רדפו אחריהם לבית השכנים.

גם הוא נהרס. מבית השכנים אחותי יצאה מנופפת בדגל לבן. ניסיתי לדמיין לעצמי את מפת הרחוב, לחשוב לאן הן יוכלו לברוח, בין הטנקים. דאגתי לחייהן. כל התמונות הללו עולות אצלי עכשיו".

...

"כשהצלחתי בסוף השבוע להגיע לרפיח, חברה הציעה שתלווה אותי הביתה. אמרתי לה שאין צורך, שאני חזקה, אבל היא הזהירה אותי שאהיה בהלם. כך היה. דבר לא נשאר מכל הרחוב. אנחנו גרים בברזיל הישנה, ותמיד אמרנו שאם יהרסו, אנחנו רק נשמע את רעש ההריסות, אבל אלינו לא יגיעו כי אנחנו בתוך המחנה, הכי רחוקים מהגבול. אבל הם התחילו דווקא עם הבית שלנו. אני מצטערת שאני מדברת רק על עצמי... כל כך קיוויתי שאוכל להציל משהו".

ראו ע/ 38 גדעון לוי "אי שם מעבר לקשת" הארץ (מוסף שבועי) 4.6.2004, 38 כנספח לבקשה (רצ"ב לנוחיות בית המשפט).

36. לא אחת פעולות המשיבים ו/או מי מטעמם בדבר הריסת בתים פוגעות באופן מחריד בזכויות הבסיסיות ביותר של אנשים מוגנים על פי אמנת ג'נבה הרביעית. כך, למשל, מר אבריהם חלפאללה, איש נכה בן 75 אשר המשיבים ו/או מי מטעמם הרסו את ביתו ביום 12.7.2004 בעודו נמצא בתוכו. ביום 18.7.2004 דיווח העיתונאי גדעון לוי אודות אירוע זה בכותבו כי:

"...ביום שני שעבר הרסו דחפורי צה"ל בחאן יונס את ביתו של הנכה איברהים חלפאללה, בן 75 ואב לשבעה, וקברוהו חיים. אום-באסל, אשתו, ניסתה לדבריה להניא בצעקות את נהג הדחפור, אבל הוא המשיך בשלו. צה"ל הגדיר את המעשה "טעות שלא היתה צריכה לקרות", וסיפור המעשה דווח בצנעה בישראל".

רצ"ב גדעון לוי "כשהקורבנות אינם שלנו" הארץ 18.7.2004 כנספח שסימנו ע/ 38א.

מאזן הנוחות: נזק שוכני הבתים בדרום רפח גדול יותר ובלתי הפיך

37. בבוא בית המשפט הנכבד להחליט בדבר מתן הצו המבוקש או דחייתו, הוא בוחן את "מאזן הנוחות" של הצדדים כשיקול עיקרי. בנוסף, בוחן בית המשפט, כשיקול משני, שמא מתקיים סיכוי לקבלת העתירה.

ראו:

בר"ם 301/03 אחים סקאל ואחי' נ' רשות שדות התעופה ואחי' (לא פורסם)

בשג"צ 2598/95 אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה ואחי' נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה (לא פורסם)

בר"ם 03 / 301 אחים סקאל בע"מ נ' רשות שדות התעופה (לא פורסם)

בר"ם 1557/02 מגמארט ציוד ספורט בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הבטחון (לא פורסם)

בר"ם 10812/02 חן המקום בע"מ נ' התעשייה האווירית לישראל בע"מ (לא פורסם).

38. סיכון ממשי ואימננטי בדבר הריסת בתים נוספים בדרום רפח מתקיים, לרבות הריסת הבתים המפורטים בבקשה זו. לסיכון זה אינדקטורים רבים, לרבות התבטאויותיהם ו/או מעשיהם של המשיבים ו/או מי מטעמם. **ראשית**, הרמטכ"ל הודיע בישיבת הממשלה ביום 16.5.2004 כי יש צורך להרוס בתים רבים באזור דרום רפח. שרים שהשתתפו בישיבה זו התרשמו כי מדובר בביצוע הריסות רחבות היקף. המשיבים ו/או מי מטעמם אכן ביצעו הריסות כאמור, בדרום רפח ובתוכה, הן לפני דברי הרמטכ"ל בישיבת הממשלה האמורה והן לאחריהם.

39. **שנית**, המוטיבציה הקיימת בקרב מפקדים בכירים בצבא, לרבות אלה המנהלים את פעילות המשיבים ו/או מי מטעמם באזור דרום רפח מהווה אינדקציה משמעותית נוספת לסיכון הממשי בדבר המשך הריסת בתים ברפח. כך, למשל, מפקד בדרגת אל"מ אשר לא היה מהסס להרוס בתים רבים, אפילו מאות. חובה על המשפט, אפוא, להבהיר באופן חד משמעי, על ידי הוצאת צו הביניים המבוקש, כי מוטיבציה זו אינה עומדת בשום סטנדרד חוקי, מקומי ו/או בינלאומי.

40. **שלישית**, המשיבים ו/או מי מטעמם פרסמו מכרז לבניית תעלה בדרום רפח, קרוב מאוד לבתים שם. לבניית תעלה זו השלכה ישירה על מעמד הבתים והמבנים הנמצאים בדרום רפח, ואין שום אינדקציה כי המשיבים ו/או מי מטעמם ימנעו מהריסת בתים לשם השלמת פרויקט בניית תעלה זו.

41. **רביעית**, סעיף 7 לנספח א' של תוכנית הממשלה הנקראת "תוכנית ההתנתקות" קובע לעניין אזור דרום רפח במפורש כי "במקומות מסוימים, ייתכן שתידרש הרחבה פיזית של השטח שבו תתבצע הפעילות הצבאית".

42. מאזן הנוחות, אם כן, נוטה בבירור לרעת שוכני הבתים בדרום רפח, לרבות שוכני הבתים המפורטים בבקשה זו. למשיבים ו/או מי מטעמם לא יגרם כל נזק אם ימנעו מהריסת בתים עד לבירורה הסופי של העתירה. לשוכני אותם בתים, לעומת זאת, יגרם נזק בלתי הפיך, המשליך על זכויות יסוד רבות להם, ובייחוד הזכות לבית.

43. בנוסף, העתירה עצמה מבוססת ומקיפה הן מהבחינה העובדתית והן מהבחינה המשפטית. היא כוללת פירוט עובדתי רב ביותר אודות פעולות הריסת בתים של המשיבים ו/או מי מטעמם תוך שימוש בלתי סביר בטענה כי מתקיים "צורך צבאי מיידי ומוחלט". בנוסף, החלק המשפטי של העתירה מבוסס היטב על הנורמות המחייבות את המשיבים במשפט הבינלאומי בכל הנוגע לחובותיהם כלפי אוכלוסייה מוגנת בהקשר של פעולות הריסת בתים. כל זאת, בנוסף לפירוט רב ומגוון של דברי מלומדים בסוגייה העומדת במרכז העתירה.

44. יתר על כן, על פי ממצאים רבים, מקומיים ובינלאומיים, פעילות הריסת הבתים האינטנסיבית של המשיבים ו/או מי מטעמם, בייחוד בדרום רפח, לוקה בחוסר חוקיות משווע על פי המשפט הבינלאומי המחייב את המשיבים. מניעת המשך הריסת הבתים כאמור, אפוא, לא רק מתחייבת מעצם מאזן הנוחות, אלא היא אף משרתת את המשיבים על ידי הצבת מעצור מפני ביצוע מעשים שהשלכותיהם המשפטיות הן מרחיקות לכת כמפורט בחלק המשפטי של העתירה.

45. לחילופין, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע דיון דחוף בעתירה.

46. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.

מרואן דלאל, עו"ד
ב"כ העותרים

היום, 27 ביולי 2004